

Rozwój dziecka 7 - 8 letniego

Dziecko wkraczające w mury szkolne ma za sobą okres, gdzie dominowała działalność zabawowa. Od tego momentu zmienia się jego codzienny tryb życia, jego rola i zadania jako ucznia. Mimo niewątpliwie istniejących różnic indywidualnych szkoła dzięki systematycznemu nauczaniu, intensyfikacji oddziaływań wychowawczych usiłuje te różnice niwelować, powodując szybkie przeobrażenia w świadomości i osobowości dzieci, szczególnie w sferze umysłowej i społecznej.

Gotowość szkolna to osiągnięcie przez dziecko takiego poziomu rozwoju fizycznego, społecznego i psychicznego, który czyni je wrażliwymi i podatnymi na systematyczne nauczanie i wychowanie w szkole podstawowej; gotowość do podjęcia nowych zadań oraz zdolność przystosowania się do nieznanego środowiska oraz, ogólnie, do zmienionej sytuacji życiowej.

Rozwój fizyczny

- szybciej przyrasta masa ciała niż wzrost, dziecko wchodzi w okres fizjologicznego pełnienia
- kości nadgarstka ulegają, rozwija się uzębienie stałe

Rozwój motoryczny

- dziecko wykonuje zadania logiczne dotyczące konkretnych danych,
- na podstawie wielu szczegółów obserwacji, formuje pierwsze ogólne wnioski,
- opanowuje zasady zachowania stałości w zakresie masy, powierzchni i ilości cieczy,
- szereguje elementy różniące się długością, uwzględnia zasadę przechodności,
- klasyfikuje, uwzględniając zasadę inkluzji klas,
- stosuje strategie powtarzania i organizowania, ale rzadko spontanicznie i efektywnie z powodu: deficytów produkcji i kontroli,
- rozumie, że postępowanie osoby zależy od jej stanów umysłowych, także tych, które dotyczą myśli innej osoby.

O czym warto pamiętać!

Tempo rozwoju cech motorycznych nie jest jednakowe u chłopców i dziewcząt. Tempo rozwoju poszczególnych cech jest różne. Tempo przyrostu wysokości ciała nie pokrywa się z rozwojem cech motorycznych. Prawie wszystkie cechy motoryczne u dzieci w młodszym wieku szkolnym wykazują dynamikę rozwoju, jednakże poziom rozwoju poszczególnych cech u dzieci tego wieku jest mało zróżnicowany.

Sprawność językowa i komunikacyjna

- dziecko zaczyna rozumieć słowa wieloznaczne i metafory,
- zaczyna zwracać uwagę, na treść tego, co pisze,
- uczy się czytać, wzrasta płynność czytania,
- lepiej rozumie tekst słyszany niż czytany samodzielnie.

Rozwój emocjonalny

- rośnie wiedza dziecka o emocjach: rozumie związki emocji i innych stanów umysłowych: dostrzega rozbieżność między emocjami przeżywanymi a okazywanymi,
- ma większą świadomość możliwości jednoczesnego przeżywania różnych emocji o tym samym znaku,
- uczy się właściwego zachowania, ale także stosuje nowe formy zachowań agresywnych (pierwsze przejawy tyranizowania), częściej staje się ofiarą,
- z czasem dziecko zamiast wycofywać się i rezygnować z działania oraz niewłaściwie oceniać własną skuteczność, potrafią dążyć do osiągnięcia celu mimo odczuwania napięcia emocjonalnego.

Rozwój społeczny

- potrafi dostrzec wewnętrzne przyczyny zachowania innych ludzi; dzięki przyjęciu odmiennego niż własny punktu widzenia, rozumie subiektywność perspektywy drugiej osoby,
- spędza więcej czasu z rówieśnikami niż z rodzicami,
- nadal istotne znaczenie ma dla dziecka jakość więzi z rodzicami,
- zawiera przyjaźnie oparte na wspólnocie zainteresowań.

O czym warto pamiętać!

Dziecko nadal potrzebuje czuć się kochane, akceptowane i objęte opieką przez swoich najbliższych, jednak w porównaniu z poprzednimi etapami życia uczeń młodszych klas szkoły podstawowej jest już o wiele bardziej niezależny. Rodzice i inni bliscy członkowie rodziny, choć nadal niezwykle ważni, tracą monopol w zakresie zaspokajania potrzeb emocjonalnych i społecznych dziecka. Równie ważni stają się w tym okresie rówieśnicy i nauczyciele.

Rozwój moralny

- stopniowo odchodzi od obiektywnych, pochodzących od autorytetu kryteriów oceny moralnej,
- zaczyna dostrzegać zróżnicowanie oczekiwań moralnych w różnych grupach i kontekstach społecznych (rówieśnicy, nauczyciele, rodzice),
- łączy moralność z troską o własne dobro; postrzega innych jako realizujących własne potrzeby,

- uważa, że kłamstwo, to mówienie nieprawdy,
- odchodzi od pojęcia sprawiedliwości jako podporządkowania autorytetowi w kierunku idei równości,
- podejmuje zachowania pomocowe, kieruje się potrzebami drugiej osoby.

Rozwój osobowości

- dziecko odkrywa prywatny charakter życia psychicznego,
- wiedza o sobie podlega zarówno wzbogaceniu, jak i stopniowej integracji,
- dziecko zaczyna dostrzegać u siebie pierwsze cechy dyspozycyjne, a także formułuje pierwsze sądy normatywne (jaki chciałbym być),
- samoocena dziecka, jak również poczucie własnej wartości, formułowane są niezależnie w odniesieniu do różnych sfer doświadczenia; kompetencji szkolnych, sportowych, społecznych, wyglądu zewnętrznego i postępowania.

Forma aktywności

- pojawia się nowa dominująca forma aktywności, jaką jest planowe uczenie się,
- dziecko buduje skomplikowane konstrukcje według opracowanego planu, podejmuje gry zespołowe i zabawy z regułami, ale w czasie wolnym dominują rozrywki (telewizja, gry komputerowe),
- charakter aktywności zależy od płci dziecka,
- w rysunku stara się przedstawić postaci ludzi w sposób dokładny i realistyczny.

Jak pomóc w rozwoju ośmiolatki?

- rozmawiaj o uczuciach, uczul na zagrożenia współczesnego świata,
- bądź wyrozumiały dla zmiennych nastrojów, nie traktuj ich przesadnie poważnie, ale nie bagatelizuj ich, bądź elastyczny i działaj z wyczuciem – pomoże to, zarówno Tobie, jak i dziecku, przetrwać trudny czas huśtawki nastrojów,
- szanuj uczucia dziecka,
- nie zawstydzaj dziecka, nie krytykuj publicznie, nie przyklejaj łatek,
- dotrzymuj słowa i nie zdradzaj tajemnic,
- wzmacniaj poczucie wartości dziecka, jeśli dotąd dziecko nie miało takiej możliwości, pozwól, by córka czy syn uczestniczył aktywnie w wyborze odzieży, zabawek i przyborów szkolnych,
- nie wyręczaj dziecka, pozwól na samodzielne mycie ciała i włosów, suszenie, ubieranie, przygotowywanie prostych posiłków, itd.
- jak najczęściej publicznie chwal, jednak nie przesadzaj, dziecko w tym wieku wyczuje, kiedy pochwała jest przesadna,

- debatujcie – całą rodziną stawiajcie jakąś tezę i rozmawiajcie na konkretny temat: w ten sposób nauczysz dziecko wyrażania opinii, wyciągania wniosków i konstruowania własnych myśli,
- spędzajcie razem czas – oglądajcie wartościowe filmy, czytajcie dobrą literaturę, wybieraj książki, w których występują bohaterowie, z którymi dziecko może się utożsamić,
- dbaj o to, by dziecko miało wystarczająco dużo kontaktów z rówieśnikami,
- nie zapominaj o aktywności fizycznej, zwłaszcza na świeżym powietrzu.

Drogi Rodzicu!

- ✓ Nigdy nie trać indywidualnego podejścia do swojego dziecka. To, że dziecko koleżanki rozwija się inaczej niż Twoje, jeszcze nic nie oznacza. Wskazane powyżej zachowania są typowe dla dzieci w określonym wieku, ale nie oznacza to, że wystąpią w katalogu zachowań Twojego dziecka – albo, że wystąpią w tych konkretnych przedziałach czasowych. Pamiętaj o tym, że każde dziecko rodzi się z zupełnie innymi cechami tj. temperament, budowa ciała, naturalne predyspozycje. Najlepsze, co możesz zrobić dla swojego dziecka, to obserwowanie go i wspieranie jego rozwoju – w tempie, jakie jest dla niego właściwe.
- ✓ To prawda – każde dziecko jest inne. Jednak pomimo indywidualnego toku rozwoju, każde dziecko przechodzi przez podobne etapy. Istnieje wiele cech wspólnych, charakterystycznych dla różnego wieku. Warto je poznać, aby móc lepiej zrozumieć swoje dziecko i wspierać jego prawidłowy rozwój.
- ✓ Bądź wyrozumiały dla zmiennych nastrojów – szczególnie istotne jest, aby podchodzić ze zrozumieniem dla – typowych w tym wieku – nastrojów depresyjnych. Nie traktuj ich przesadnie poważnie, ale nie bagatelizuj ich.
- ✓ Szanuj uczucia dziecka i nigdy się z nich nie naśmiewaj.
- ✓ Zachęcaj dziecko do prac manualnych – wycinanie, składanie papierowych modeli czy rysowanie pomogą rozwijać sprawność ręki. To ważne, żeby siedmiolatek mógł poradzić sobie dobrze z nauką pisania, która czeka go w szkole.
- ✓ Bądź elastyczny i działaj z wyczuciem – pomoże to, zarówno Tobie, jak i dziecku, przetrwać trudny czas huśtawki nastrojów.
- ✓ Debatujcie – całą rodziną stawiajcie jakąś tezę i rozmawiajcie na konkretny temat: w ten sposób nauczysz dziecko wyrażania opinii, wyciągania wniosków i konstruowania własnych myśli.
- ✓ Spędzajcie razem czas – oglądajcie wartościowe filmy, czytajcie dobrą literaturę.

Pamiętaj!

Zachęcaj, wspieraj, doceniaj, poprawiaj, towarzysz. Spraw, by Twoje dziecko stawało się równoprawnym członkiem społeczeństwa!